

Pictura sufletului tău

Eugenia Calancea

Pictesz și-aș vrea să dau culoarea bună a chipului tău,
dar știu că-mi este-n fire destul de greu
și-am potrivit o nuanță ca atunci când eram la Ceahlău,
cu rezonanțe ce-mi duc sufletul mereu în apogeu.
Aplic nuanțe ce-ți colorează chipul precum florile de măr,
de vrei s-atingi ușor cu palma, visând gânditoare,
să-ți dau parfumul clasic, sau modern și să-l pun în păr
și cred că ți-ar place de vrei să știi, cum e oare!
Îți trimit apoi fluturi să-ți zboare-n pântec și-n stern,
o frământare ce-o simți atunci când întâlnești privirea,
ce face ca nisipul din clepsidră să-ți cern
ș-apoi să-ți pun aripi să văd însușirea.
O parte din mine vrea să-ți facă daruri,
că vreau să fie și-un răvaș la acel apel
și-aș vrea să am în tablou atâtea haruri,
ca să mă-închin mereu la chipul tău rebel.